

Zerkubia Günlükleri - 3 - (Xadice)

Emin Reşah

2021-01-01 14:33:24+0300

(Xadice) köpüklü kahvesinden ekşi bir yudum daha aldığıında kafeinin aşırı geldiğini sızlayan dışından anladı. Bırakması dışından anladı. Bırakması gereken noktayı geçmişti. Önündeki ekrana biraz daha dikkatle baktı ama boynundan başının arkasına doğru uzanan ağrıyı hissetmeye başlamıştı. *Gereksiz bir geceydi, yatıp uyumalıydım* dedi kendi kendine.

Suçluluk iyi bir arkadaş değildir. Kahvesinden bir yudum daha almasını söyledi. Sabah olmuş görünüyor, geceyi bu sahte dünyaları anlamaya çalışarak geçirdiğine inanamıyorum. Söylenmek iyi geliyordu. Kendi kendine biraz daha söylendi. *Hepsi sahte bunların, bütün hayatlar sahte, hayatlarımız.*

O esnada *evdeşinin* uyanma seslerini duydu. İki odalı robot evlerinin diğer odasından gelen bir ses. – Namazı kıldın mı? – Hayır, henüz değil. – Cemaat olalım hadi dedi (R). – Abdest alayım diye seslendi. Yatak odalarının bir köşesine geçti, yerden bir tabure, karşısından bir musluk çıktı. Abdest aldı. Kocası kamet getirmeye başlamıştı. Arkasında durdu. Secdede zonklayan başı biraz daha zonkladı.

Namazdan sonra hemen kalktılar. – Kahvaltı var mı dedi (R). – Kahve içtim sadece. – Tost yesem olur mu – Olur bence.

Mutfak robotuna kahvaltı hazırlamasını istedi. – Ben de seninle yerim dedi (Xadice). Kahvaltıyı sessizce yaptılar. – Gece neden uyumadın? diye soracak oldu adam, (Xadice)nin bakışlarından sesi inceleyerek. Akşam kavga etmişlerdi ve (R) de bu yüzden uyumadığını düşünüyordu. (Xadice) cevap vermedi, öyle düşünmeye devam etsin.

Aralarındaki soğukluk fırtına getirecek kadar güçlü değildi. – Bugün ne yapacaksın? – Kendimi dinleyeceğim biraz, geceden başım ağrıyor. Belki uyurum. – Neden benim yanımda yatmadın? – Bu konuyu konuşmasak olur mu şimdi? dedi (Xadice). Psikolog randevusu aldım, belki ona giderim.

– Saatini de çıkarmışsın dedi (R). Sanırım takip edilmek istemiyorsun.

– Uyumam için çok dırdır ediyordu, çıkardım.

Adam (Xadice)den ne yapacağını sormasını bekliyordu ama (Xadice) sormadı.

Bu sefer ayrılmaya karar vermiş miydi acaba? *Bir şey yapmadım, dinimizin emri, jûmremizin izinleri bunlar* demişti dün ona. Jûmrenin fakihlerinden (Hakkani) efendiye sormuş, *evlenirken ettiğim bazı yeminleri tutmasam ne olur?* demişti. *Nasıl yeminler?* demişti (Hakkani) efendi. *Teaddüd konusunda efendim* demişti yüzü kızarak. *Allah'ın verdiği izni kendi yemininle sınırlayamazsın* demişti *ama yemin ettiğin için kefarete ödemene gerekir*. Kefaretin de kırk kurban olduğunu söylemişti. Kurbanları henüz kesmemişti ama *evlenmek için kefareti ödemene gerek yok* demişti (Hakkani) efendi.

Dün bunu konuşmaya çalışmıştı (Xadice) ile. (Xadice) de bu konuşmanın nereye gittiğini farketmişti andan itibaren susmuş, *yani evlenirken ettiğin yeminlerin bir önemi yok, öyle mi?* demişti. *Öyleymiş* dedikten sonra konuşmamışlardı.

(Xadice) gece boyu farklı jûmrelerin bu konudaki düşüncelerini araştırmıştı. Yemin ne kadar bağlayıcıdır? *Ama beni aldatmış oluyor* Kendi jûmresinin bu konuda hep erkeklerden yana tavır alacağını biliyordu ama (R)un da *onlardan biri* olduğunu tahmin etmemişti. *Allah'ın verdiği izni kendi yemininle sınırlayamazsın*.

Sonunda hepsi aynı yere çıkıyor diye düşündü. Müslüman kadınsan ve jûmren de müslüman olduğunu iddia ediyorsa, ikinci sınıfsın. Başka bir yolu olmadığını düşünmeye başlamıştı. Jûmre değiştirmeliyim, dindar olmayan müslümanlar jûmresi bulmalıyım. Jûmreler veritabanımı kullanabilirim, hepsinin kanunları yazıyor.

(Xadice) bir sosyoloji ve antropoloji öğretmeniydi. Cuma günleri okul tatil olduğu için bugünü kendine ayırmayı düşünürdü ama akşamki kavga sinemayla ilgili planlarını iptal etmesine sebep olmuştu. Çıkarıp bir kenara bıraktığı saatini taktı. *Mesaşın var* dedi saat, psikolog ikide görebilirmiş seni.

Bu sefer jûmre psikoloğuna değil, dışarıdan birine gitmeye karar vermişti. Bir erkeğe. (R)e sorsa izin vermezdi, (Nurr) hanıma neden gitmediğini sorardı. Sonra bir tartışma daha. Kadının her şeye dini çözüm bulmaya çalışmasından, bütün meseleleri izah ederken ahireti hatırlatmaya çalışmasından sıkılmıştı. *Jûmre değiştirmeliyim* diye arada aklına gelen düşünceleri daha çok ciddiye alıyordu.

Saatine *iki saat uyusam yetişir miyim* diye sordu. *Üç saat uyuyabilirsin* dedi saati. Gecenin yorgunluğu kendini göstermişti. Yatağa gitti, *çarşafların değişmesini istiyorum* dedi. Yatak kendini soydu, yeni bir çarşaf giydi. Eskileri *Kıyafet Merkezine* gönderildi. *Beni uyandırmak için amfemil kullanabilirsin* dedi saate. *Gerekli olursa kullanırım* dedi saat.

Huzursuz uykusunda gördüğü rüyalarda hep aynı tema vardı. Kayboluyor ve tanımadığı birini arıyordu. İlk rüyasında bir Budist tapınağının kapısının önünde bir tabut buldu. Kendi tabutuymuş bu ve onu bu tapıntan gömeceklermiş. İkinci rüyasında bir büyücünün şatosunda kendini iyi edecek iksiri aradı. Bu iksirin olduğu kap bir dondurma kabına dönüştü, sonra bütün hayatının bir kar küresinden seyredildiğini gördü. Evinin önünde bir çocuk vardı ve çocuk eve

girmek istemiyordu. Üçüncü rüyada annesinden kalan dolmakalemiyle yerde bir robota yollar çiziyor, sonunda robotun bütün dünyasını kapladığını görüyordu. Robotu durdurmaya çalışırken bir hamile olduğunu görüyor, hemşireler kundağa sarılmış suşi getiriyorlardı. *Bunu doğurdun.*

Uyandıracak kadar sıkıntılı değilse de, uykusundaki dinlenmeyi de alıp götüren rüyalar bunlar. Hayat gibi. Bir rüya olduğunu bildiğiniz, bundan dolayı sıkıldığınız ancak uyanacak kadar da cesaretinizin olmadığı rüyalar.

Saati titrediğinde uyandı. *İlaç verdin mi* dedi. *Hayır* dedi saat. Banyo köşesine gitti, kapanan kabinde önce kendini sıcak buhara boğdu. Ciğerlerine ve stresine iyi geldiğini keşfetmişti. Sonra sıcak bir duş aldı. Saati *namaz için çıkmalısın* dediğinde saat 12:30 olmuştu. *Birazdan cuma namazı başlar.*

Saat bir araç çağırmıştı. *Yürüsem olmaz mı* dedi. *Yetişemezsin* dedi saati. Araca bindi. Kendini mescidin kapısında bulduğunda yol boyu ne düşündüğünü sordu kendine, cevap veremedi. Kafası donmuş, dili tutulmuş gibiydi.

Caminin kapısından girip üst kattaki asansörle kadınlar mahfiline çıkarken *onu* gördü. (R)le dün kavga etmesine sebep olan kadın.

Kendisinden genç görünüyor. *Demek beni senin için terkedecek.* Yanında biri vardı, yaklaştı. Onu görünce kadının paniklediğini hissetti. *Burada ne arıyorsun sen küçük pislik* diye bağırarak geçti içinden. – Demek kocamı elimden alan kadın sensin dedi. Kadın panikle – Hayır, hayır derken kadının suratına tükürdü. Ortalık bir anda karıştı, arkadaşı kadına vurmaya başladı. Diğer kadınlar yerlerinden kalkıp ikisini ayırmaya çalıştılar. (Xadice) en son ne dediğini hatırlamıyordu ama tanıdık bir iki kişi koluna girip camiden çıkarırken hala içeriye doğru *küçük orospu* diye bağırdığını hatırlıyordu. Yanındakilerden biri ona küçük beyaz bir kapsül verdi, *tamam, şimdi sakinleş.* (Xadice) hapı yuttu. Bir robot ambulans geldi. Saati kavgayı tespit edip çağırmıştı. İki güvenlik görevlisi de yanlarına geldi. Arkadaşları onlarla konuşurken caminin avlusundaki banklara yatıp ağlamaya başladı. Ezan okunacaktı. Tekrar içeri girmek istemiyordu. *Ben bir daha burada namaz kılmak istemiyorum* diye söylendi. Saatine *bana bir araç çağır* dedi, *eve dönelim.*

Tek kişilik araba geldiğinde ezan da okunmaya başlamıştı. Yanındakilere iyi olduğunu söyleyerek bindi. Onların da namazlarına mani olmayayım.

Eve döndüğünde yatağına uzandı. (R) birazdan camiden çıkar ve o şıllık ona her şeyi anlatır. Artık bu evden ayrılmalıyım. Bu ev onların da evi olmamalı. Benim de evim olmamalı. Kendimi bırakmamalıyım.

Evin yarısı (Xadice)ye aitti ve evdeki hissesini hemen satabilirdi. *Ucuza satarsam hemen alırlar* diye düşündü. *Jûmreden de ayrılırım. Liberal bir jûmreye geçerim. Beni olduğum gibi kabul edecek bir yer.*

Bunları düşünüp evden nasıl kurtulacağını planlarken saati kapıda biri olduğunu haber verdi. *Kim? Toplum Polisi* – O minik fahişe beni şikayet mi etmiş? – Kapıda polis var, sadece bunu biliyoruz.

Üstünü başını topladı, kapıya çıktı. İki kadın polis gelmişti. Kimliklerini gösterdiler. – Ne için geldiğimizi biliyor olmalısınız, ifadenizi alacaktık dedi kumral olan. Diğeri daha esmerdi.

– Tabii, tabii, gelin dedi (Xadice)

– Bugün jûmre toplantı merkezinde bir olay olmuş dedi esmer olan.

– Evet. Tatsız bir şey oldu.

Polisler ellerindeki hologram cihazını açtılar. Az önceki kavgayı bu sefer üç boyutlu olarak izlediler. (Xadice) olanların şokunu henüz atlatamadan bununla tekrar karşılaşmayı ummuyordu. – Şikayet konusu nedir diyebildi sadece.

– Hakaret ve şiddet. Hakaret kısmına jûmre mahkemesi bakacak, sanırım aranızda başka bir husus varmış. Kavgaya da Sekizinci Adliye Dairesi.

– Robot hakimler mi?

– Evet. Kavgayı çözümleme konusunda hayli iyilerdir. Her yumruğun şiddetine göre ayrı ceza veriyorlar artık. Kumral olan işini zevkle yapıyordu.

– Anladım dedi (Xadice.) Ne zaman gitmeliyim.

– Bugün giderseniz ceza indirimi alabilirsiniz. Hatta beraber gidebiliriz. Jûmre mahkemesini bilmiyoruz, onun takvimi farklı olabiliyor.

– Beraber gidelim o zaman ama benim sakinleşmem lazım dedi (Xadice)

Polisler birbirine baktı. Diğeri onay verince kumral olanı *sizi sakinleştirir* deyip bir bant çıkardı. *Kullanmanız jûmreye uygun mu bilmiyorum ama* diye ekledi. *Uygun, uygun* dedi (Xadice). Bandı alıp bileğinin içine yapıştırdı. Bant az sonra etkisini gösterdiğinde gün içinde olanların ne kadar anlamsız gelmeye başladığını farkettiler. Neden bu bantlardan kullanmıyordu acaba.

Polisler robot bir araç daha çağırdı. Kendi araçlarında yer yoktu. (Xadice)ye *herhalde adresi biliyorsunuz* dedi. *Sekizince Adliye Dairesi* dedi kendi kendine konuşmuş gibi. *Evet, biz de geleceğiz ve sizin işbirliği yaptığınızı söyleyeceğiz.*

Polisler kendi araçlarına bindi. (Xadice) de diğerinin koltuğuna oturdu. Polisler adresi araca da vermişlerdi. Kendini koltuğa bıraktı. İlk defa robot hakimler tarafından yargılanacaktı. *Şiddet ve hakaret.* Nasıl olduklarını duymuşlardı. Bazı zamanlar sanıklar yalan söylemesin diye beyin dalgalarına bakıyorlardı. *Onların karşısına çıktıysan sakın ol ve olay onların yanında olmuş, zaten görmüşler gibi anlat* demişti bir arkadaşı.

Polis aracı mahkeme binasının içine girdi. Girişinde silahlı dronların uçuğu bir binaydı burası. (Zerkubia Sekizinci Adliye Dairesi) yazısına dikkatle baktı. Kendi aracı da polislerin girdiği kapıdan girdi. İçerisi uzay terminallerine benziyordu. Çok insan ve insanlardan daha çok robot vardı. *Bu kadar suç işleniyor mu* diye düşündü.

Polisler yanına geldi. *Şu kapıdan gidelim* dediler elleriyle uzaktaki bir kapıyı gösterip. (Xadice) onlarla beraber oraya doğru yürüdü. *Bu sakinleştirici iyi geldi* dedi kumral olana bakıp. Polis gülümsedi. *Hayli kuvvetli bir sakinleştirici bu. Duruşmadan önce uyarıcı vermeleri gerekecek.*

Onsekiz numaralı mahkeme salonu hayli yüksek tavanlı bir binaydı. Arka planda dokuz sütun, her sütunun önünde bir robot vardı. Robotlar en az üç metre boyundaydı. Her şey insanların nerede oldukları aklından çıkmasın diye yapılmış gibiydi. Cam bir kürsünün önüne geldi.

Ortadaki robot sakin bir sesle – (Divran Xadice) sen misin? dedi. – Evet, benim dedi (Xadice). – Sana sakinleştirici vermişler, gelmek istemedin mi? – Olaydan dolayı kendimi iyi hissetmiyordum, kendi isteğimle geldim. Arkadaki polislere baktı. Onları işaret edip, – bunu söylemek için geldiler dedi.

Robot hakimlerin sağdan üçüncü – Muayene edelim uyarıcı verelim dedi. İnsansı robotlardan biri yanına geldi. Bileğine ışıklar yanan bir bileklik taktı. Hakimlerden biri polisleri doğru – işbirliği yaptığını onaylıyor musunuz? dedi. – Onaylıyoruz efendim dedi polis. – Olayın görüntüleri geldi dedi başka biri. Hepsi sanki düşünüyormuş gibi göründüler. Işıklı bileklik takıldıktan sonra (Xadice) kendinde bir enerji hissetti. Hala sakindi ama uyuyacak gibi değildi.

– İnvazif yargılamayı oylamaya sunuyorum dedi ortadaki. Robotların yedisinden kırmızı, ikisinden yeşil ışık çıktı. – İnvazif yargılamaya gerek olmadığını kabul ettik dedi bu sef

---

İnvazif yargılama dedikleri beyin sinyallerini kontrol ederek yapılan yargılamaydı sanırım. İnsan haklarına aykırı bulunduğu için sadece *çok ciddi* durumlarda kullanıyorlardı.

Neden 9 hakim vardı acaba? Tek birinin de aynı işi yapabilmesi beklenirdi. Neticede arkadan birbirlerine kabloyla bağlı gibiydiler. Bir kürsünün önünde dokuz robot görününce insanların *adalet*e inançları daha fazla olmalıydı. Birbirleriyle konuşmalarının da sebebi buydu. Robotlar normalde bizim saniyede 40 bitlik iletişimimizin milyarlarca katı hızla iletişim kurabiliyorlardı. Bizi çok aptal buluyor olmalıydılar.

– Olayın öncesiyle ilgili yapacağın bir açıklama var mı? Bu sağdan ikinci robottan gelmişti. Kadına benziyordu biraz. İnsan olsaydı kadın olurdu.

– Bu olay planlı bir şey değildi ancak bu kavga ettiğimiz kadının kocamla ilişkisi var. Onunla evlenecek. (Xadice) kendi sakinliğine şaşmıştı.

– Jûmre yasalarına uygun mu bu ilişki? Bu soru başka bir robottan gelmişti.

– Uygun. Bizde erkekler için çok eşlilik var.

– O halde bu hafifletici bir sebep olmamalı dedi aynı robot. Oylamaya sunalım.

Yine bir kaç saniye beklediler ve biri hariç kırmızı ışıklar gördü. Kadına benzettiği robot kendi lehine oy kullanmıştı.

– Hafifletici bir sebep olmadığına karar verdik. Jümre mahkemesinde bahsettiğin sebepleri anlatırsın. Bu olayda ortak toplanma alanında bir başka insana saldırdığın ve üç yumruk attığın, bunlardan ikisinin (Deedah Deur)a dokunduğu, kalıcı hasar bırakmadığı görüldü. Bağırırken söylediğin *adi orospu* ve *şırfıntı* sözleri hakaret kapsamında olduğu için bunlar da cezalandırıldı. Daha önce bir suça karışmadığın, sağlık kayıtların iyi olduğu, sosyal puanın yüksek olduğu ve olayın hemen ertesinde geldiğin ve işbirliği yaptığın için mecburi psikolojik değerlendirme ve 3600 Sester para cezasına ve 2000 Sester tazminata mahkum edildin. Gerekçeli karar postana gönderildi. İtiraz hakkın ve insan mahkemesinde yargılanma talebin için bir hafta süren var. Söylemek istediğin bir şey var mı?

Para cezası neyse de o kadına para ödemek çok zor gelmişti.

– Hayır. Teşekkür ederim demekle yetindi.

Kadına benzeyen robot çıkabilirsin dedi. Araçlar seni aldıkları yere bırakacaklar. Ceza ve tazminatı bir ay içinde ödeyebilirsin.

Polislerle beraber çıktılar. Kumral olan *kararın analizini gönderiyorlar, kısa sürüyor ama aslında olaydaki en ufak ayrıntıları bile değerlendiriyorlar* dedi. (Xadice) *demek sadece iki yumruk değdi ha* diye düşünüyordu o sıra. *Doğrudur* demekle yetindi.

Geldiği araca benzeyen bir araca bindi. Polisler araca evin adresini söyledi. Giderken tüm bu olayı (R)e nasıl anlatacağını düşünüyordu. Anlattığında tepkisi ne olacaktı ve terketmeye karar verirse nasıl başa çıkacaktı. İki aylık maaşını ceza ve tazminata ödeyecekti. Yeni bir ev bulup ayrılabilirdi ama okuldan da ayrılması gerekirdi. Okuldan ayrılırsa iş bulması zordu, sosyoloji ve insan bilimleri öğretmenliğini talep eden fazla kimse yoktu.

Yol bunları düşünürken geçip gitti. Eve geldiğini araç kendisiyle konuşmaya başlayınca farketti. (R) eve gelmiş olmalıydı. Kapı açılıp kendini içeri aldığı anda karşısında duruyordu. Yüzü asık değildi. Belki henüz duymamıştı.

– Söyledi mi? dedi.

(R) tereddüt eder gibi oldu. Bilmezden gelip ağzından bir şeyler duymak isteyecekti herhalde. – Duymaman mümkün mü? dedi sinirle gülerek.

– Hadi git de sevgilini yatıştır.

– Jümre hakimi aradı. Ondan duydum.

Nasıl davranması gerektiğine karar veremeyen (R) suratı bu. Biliyorum. Yıllardır yanında yattığım adamı bu kadar tanıyorum. Söylediklerinin aleyhinde delil olarak kullanılacağını bile (R) suratı.

- Ne dedi? Onlar da yargılayacaklarmış. Robotlar bana 6000 Sester kitledi. Onlar ne yapacak bakalım.
- Bir şey yapmayı düşünmüyorlarmış. İstersen yardımcı olacaklarmış. Daha çok bana kızmak için aradı.
- Neden? Jûmre yasalarına göre gayet haklı olduğunu söylemedi mi? Hepiniz birbirinizi tutuyorsunuz, aynı hormonlarla zehirlenmiş erkekler sizi. Sesi giderek yükseliyordu. Azarlamaya döneceğini farkedince nefesini saymaya başladı.
- Seninle o konuyu konuşmam lazım ama bugün uygun bir gün değil.
- Hayır, gayet uygun. Erteleyeceksin de ne olacak? Benimle konuşacağına göre ayrılmaya karar verdin. Onu mu söyleyeceksin? O fahişeye gidip konuşmadığına göre ve benim de onu asla kabul etmeyeceğime ikna olduğuna göre... Ne konuşacaksın?
- (Xadice)!
- Evet, konuş bakalım sayın sözlerinde çok duran (R) efendi. *Ben jûmrem'in verdiği hakları kullanan bir erkek değilim, ben gözü dışarıda bir erkek değilim, ilk defa birine bu kadar tutuldum, yoksa bir defa bile evlenmeyi düşünmezdim.* Kaydetseymişim keşke. O şıllığa kim olduğunu göstermek için iyi olurdu.
- (Xadice), lütfen.
- Bu evden gitmeni istiyorum. Madem boşanacaksın, bari kavga etmeyelim di mi?
- Gözlerinden çıkan ateş aksini söylüyordu. (Xadice) kavga etmek istiyor ve (R)nin kaçıp kaçmayacağına bakıyordu.
- Sesini zorlayarak yükseltir gibi
- Gidiyorum ama gece buraya döneceğim dedi. Sırf sen biraz daha sakinleş diye gidiyorum.
- Kapıdan çıktı. O çıktıktan sonra (Xadice) koltuğa büzüştü. Yanında kimse olmadığını çok derinden hissetmişti. Elini yüzüne kapatıp ağlamaya başladı. Hiçbir şeyin uyandırmayacağı bir uykuya dalmak istiyordu.
- Bir süre iç çekerek, bu adama güvendiği zamanları hatırlayıp daha da acı duyarak, etrafında onu hatırlatan nesnelere öfkelenerek ama kıpırdamadan, olduğu yerde yıkılmış ve yenilmiş bir halde oturdu. Düşündükçe sırtından bir ürperti geliyor, kafasının arkasından dolaşıp burnuna iniyor ve o sızıyla yeniden ağlamaya başlıyordu. Resimler, hatıralar, dokunuşlar. Robotların da, erkeklerin de Allah belasını versin.
- Ağlayıp artık ağlayacak takati kalmadığında ne yapacağını düşünmeye başladı. Akşam burada kalmak istemiyordu, bir otel mi balsa ve ekspres bir taşınma mı ayarlasa daha iyi olurdu?